

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Victor Boico, Elena Cobzac

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Revenco Enric, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

*Revenco Enric XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în or.
XXXXX, str. XXXXX, nr.XX, ap.XX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.12.2012– 15.05.2013;

Instanța de apel: 14.02.2018– 27.06.2018;

Instanța de recurs: 23.11.2018 – 05.02.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroaca din 15 mai 2013, Revenco Enric a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani 4 luni închisoare;

- în baza art.208 alin.(1) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor definitiv i s-a stabilit pedeapsa 3 ani 4 luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Revenco Enric, aproximativ la 19.11.2011-20.11.2011 în jurul orelor 19⁰⁰, în coautorat cu Ceciughin Acop și Sacara Stanislav și prin înțelegere prealabilă cu minorul XXXXX, urmărind scopul comun de profit, la instigat pe ultimul să pătrundă în încăperea magazinului situat în piața comercială din orașul XXXXX str. XXXXX, nr.XX, de unde minorul XXXXX pe ascuns a sustras din proprietatea cet. Lupu Valentina bunuri materiale în sumă totală de 10 000 lei și din proprietatea cet. Moscalu Lidia bunuri materiale în sumă totală de 22 100 lei.

Tot el, aproximativ la 19.11.2011-20.11.2011 în jurul orelor 19⁰⁰, știind cu certitudine că cet. XXXXX este minor, l-a atras și instigat să pătrundă și să sustragă pe ascuns bunurile din încăperea magazinului situat în piața comercială din orașul Soroaca str. Independenței, nr.26.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpatul E. Revenco, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate .

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei;

- în speță sunt stabilite un cumul de circumstanțe atenuante, recunoașterea vinei, se caracterizează pozitiv, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, astfel că în privința sa poate fi stabilită o pedeapsă non privativă de libertate și anume amenda;

- examinarea cauzei în instanța de fond a avut loc în lipsa inculpatului, care executa pedeapsa pentru alte infracțiuni și s-a eliberat în anul 2017, astfel că motivele indicate de instanță că dânsul a indus în eroare organul de urmărire penală prin neprezentarea sa în ședință sunt neîntemeiate;

- infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) Cod penal de care a fost recunoscut vinovat cade sub incidența Legii privind amnistia, astfel instanța de apel poate aplica normele acestei Legi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018 apelurile declarate au fost admise, casată parțial sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal pe capătul de învinuire prevăzut de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal a fost încetat în temeiul art.2 al Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Revenco Enric a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.208 alin.(1) Cod penal la 1 an 6 luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

5. În decizia adoptată instanța de apel a relevat, că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul penal a menționat că în privința lui Revenco Enric sunt aplicabile prevederile Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia și încetarea procesului penal pe capătul de învinuire prevăzut de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, deoarece inculpatul vina a recunoscut-o, s-a căit sincer de cele comise și a recuperat integral prejudiciul cauzat părților vătămate.

Soluționând chestiunea referitoare la pedeapsa ce urmează a fi stabilită lui Revenco Enric în baza art.208 alin.(1) Cod penal, Colegiul a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, motivele acesteia, persoana inculpatului care se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, astfel că conducându-se de prevederile art.75 alin.(2) Cod penal a conchis că în privința lui Revenco Enric urmează a fi stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 6 luni.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către inculpat care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită pedeapsa cu amenda în baza art.208 alin.(1) cod penal.

În argumentarea recursului s-au invocat următoarele:

- pedeapsa stabilită de instanța de apel în baza art.208 alin.(1) Cod penal este prea aspră, iar instanța nu a argumentat din care considerent a respins solicitarea privind aplicarea unei pedepse alternative;
- aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu executarea reală a acesteia ar cauza inculpatului suferințe fizice și ar înjosi demnitatea persoanei condamnate;
- decizia instanței nu conține nici o descriere atât a circumstanțelor atenuante cât și agravante stabilite de instanță în privința inculpatului, care ar permite stabilirea pedepsei cu închisoarea cu executarea reală a acesteia;
- la examinarea cauzei instanța de apel nu a luat în considerație criteriile de individualizare a pedepsei, persoana celui vinovat și condițiile de viață ale acestuia, că se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale acestea fiind stinse, a restituit integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, căința sinceră și că a contribuit activ la descoperirea infracțiunii;
- inculpatul se află în detenție o perioadă mai mare de 6 luni, iar acest fapt deja a influențat asupra corectării și reeducării acestuia.

7. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, însă din alte motive decât cele indicate de recurent în recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudeca cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără, însă, a agrava situația condamnatului, or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Conform art.413 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit prevederilor art.414 alin.(1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din materialele cauzei Colegiul lărgit constată că inculpatul a contestat sentința indicând că infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) Cod penal de care a fost recunoscut vinovat cade sub incidența Legii privind amnistia, iar în final a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde – amenda.

Analizând decizia instanței de apel Colegiul penal constată, că instanța a admis apelurile declarate de către inculpat și a casat sentința în latura penală indicând că pe capătul de învinuire prevăzut de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, procesul penal urmează a fi încetat deoarece în privința lui Revenco Enric sunt aplicabile prevederile art.2 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia.

Totodată, instanța de apel a casat sentința și pe capătul de învinuire prevăzut de art.208 alin.(1) Cod penal pronunțând o nouă hotărâre prin care: E. Revenco a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.208 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, soluția de admitere a apelului presupune situația în care instanța de apel constată că hotărârea atacată este greșită sub aspectul de fapt sau de drept, penal ori procesual.

Ca rezultat al admiterii apelului are loc desființarea hotărârii în limitele efectului devolutiv și extensiv, cât și neagravării situației părții apelante. Admițând apelul, instanța casează sentința total sau parțial, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Sub acest aspect, Colegiul ține să menționeze că, judecând apelul și constatând că acesta este parțial întemeiat referitor la aprecierea și încadrarea juridică a faptei, la măsura de pedeapsă sau la latura civilă, **instanța este obligată să argumenteze o asemenea concluzie.**

Totodată dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă.

Revenind la speța supusă judecării, Colegiul lărgit constată că instanța de apel, prin dispozitivul adoptat, a casat sentința și pe capătul de învinuire prevăzut de art.208 alin.(1) Cod penal și a pronunțat o nouă hotărâre, însă în partea motivată a deciziei nu se regăsește absolut nici o argumentare în acest sens, nefiind clar din care motiv instanța a ajuns la concluzia că sentința în această parte este neîntemeiată sau ilegală și urmează a fi casată. Mai mult, în conținutul deciziei nu este indicat concret care prevederi ale legii au fost încălcate de către instanța de fond la pronunțarea sentinței pe acest capăt de învinuire și în ce constă această încălcare.

La fel, Colegiul lărgit reține, că decizia contestată nu conține nici o argumentare vis-a-vis de motivele invocate de apelant în apel referitor la aplicarea unei pedepse alternative – amenda, circumstanță care este contrară prevederilor art.414 alin.(5) Cod de procedură penală.

Sub acest aspect, instanța de recurs statuează că, garanțiile consacrate în art.6§1 din Convenție includ obligația instanțelor judecătorești naționale de a motiva cu suficientă claritate deciziile sale. O decizie motivată demonstrează părților că au fost cu adevărat auzite de către instanță în proces.

Generalizând cele expuse mai sus Colegiul penal lărgit constată, că în speță este prezentă eroarea de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, *instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Reieșind din faptul că nu sunt expuse în decizia instanței de apel motivele de casare a sentinței în partea condamnării lui E. Revenco pe art.208 alin.(1) Cod penal, instanța de recurs este în imposibilitatea de a corecta această eroare doar în baza unor presupuneri, prerogativa de ași motiva soluția sa revenindu-i instanțe care a adoptat-o.

Încălcările enunțate determină, incontestabil, Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa parțial decizia instanței de apel în partea condamnării lui E. Revenco în baza art.208 alin.(1) Cod penal cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată

La rejudecare, instanța de apel, urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină

seama de cele expuse în prezenta decizie să înlăture erorile admise și să rejudece cauza în limitele stabilite, să se pronunțe la modul convenit asupra motivelor invocate în apel, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cu respectarea prevederilor art.art.414, 417, 419 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Revenco Enric, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, în partea condamnării lui **Revenco Enric** în baza art.208 alin.(1) Cod penal și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărâri contestate se mențin.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă, pronunțată integral la 28 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Victor Boico

Elena Cobzac

Copia corespunde originalului.

Judecător

Anatolie Țurcan